

Rechtbank Amsterdam
ECLI:NL:RBAMS:2017:2385
12 april 2017

SPREK DE AAN DE KLANT VERSTREKTE INFORMATIE VOOR ZICH?

Een assurantiëttussenpersoon dient zijn klant in staat te stellen om goed geïnformeerd te kunnen beslissen. Of de assurantiëttussenpersoon dat tegenover zijn klant in voldoende mate heeft gedaan, is, zoals gebruikelijk, afhankelijk van de omstandigheden van het geval. In deze zaak is de rechtbank van oordeel dat de klant uit de diverse verzekeringsstukken zelf had kunnen afleiden welke dekking de verzekering bood. De rechtbank wijst de vordering van de klant tot schadevergoeding dan ook af. De casus was als volgt.

Een tandarts is naast zijn werk in de gezondheidszorg tevens actief in het vastgoed. De tandartspraktijken worden gerund via een aparte vennootschap en de vastgoedactiviteiten worden via een andere vennootschap geëxploiteerd. Het vastgoed bestaat uit een historisch pand in de binnenstad van Leeuwarden. Dit pand wordt deels als winkelruimte verhuurd. Een ander deel van het pand is gesplitst in appartementen die eveneens worden verhuurd. De tandarts had ten behoeve van het pand een opstalverzekering gesloten. De Rabobank trad daarbij sinds enkele tientallen jaren als assurantiëttussenpersoon op. Tot 2008 kende de verzekering een vorkclausule. Terzijde: in zo'n geval wordt een lagere verzekerde som gehanteerd dan in het geval op herbouwwaarde zou worden verzekerd. Daardoor wordt een premiebesparing gerealiseerd. Een dergelijke clausule wordt met name gebruikt indien een (ouder) gebouw, na bijvoorbeeld een brand, niet in dezelfde staat teruggebouwd hoeft te worden.

Omdat het pand in 2008 grondig werd verbouwd, werd er door de opstalverzekeraar een risicoanalyse verricht. Onderdeel van die risicoanalyse betrof een preventiescan. Daarin deed de verzekeraar suggesties op welke wijze het pand beschermd kon worden tegen brand- en inbraakrisico's. De verzekeraar heeft de tandarts er ook op gewezen dat de herbouwwaarde van het pand herzien moest worden. De herbouwwaarde werd vastgesteld op 780.000 euro, inclusief de fundering, maar exclusief btw. De vastgestelde herbouwwaarde werd opgenomen in 2008 in een nieuwe polis. Op het clausuleblad werd verwezen naar een clausule, waarin staat dat de verzekerde som exclusief btw is. Ook in 2013 werd op de afgegeven polis vermeld dat het verzekerde bedrag 'exclusief btw' is. In 2013 heeft er brand gewoed in het pand. Bij de uitkering voor de herstelkosten komt de tandarts erachter dat hij niet alle btw over die herstelkosten kan aftrekken als voorbe-

lastig. Deze kosten blijven dus voor rekening van de tandarts, omdat de verzekeraar het schadebedrag exclusief btw heeft uitgekeerd. De tandarts verwijt de Rabobank dat deze hem niet heeft behoed voor het ongedekt zijn van deze kosten. Volgens de tandarts is de Rabobank tekortgeschoten in de nakoming van de op haar rustende zorgplicht. De Rabobank had de tandarts moeten behoeden voor het ongedekt zijn van een deel van de btw over de herstelkosten. Op de Rabobank rustte de plicht om de tandarts ongevraagd te adviseren over de toereikendheid van de brandverzekering. Omdat de Rabobank wist dat het pand in de historische binnenstad lag en panden daar deels als woonruimte en deels als winkelruimte worden verhuurd, had de Rabobank kunnen weten dat een deel van de verhuur niet met btw belast was en daardoor geen aftrek op btw bestond. De Rabobank verweert zich tegen de aantijgingen van de tandarts en vindt de rechtbank aan haar zijde. De rechtbank legt de handelwijze van de Rabobank tegen de alom bekende lat. De Rabobank dient tegenover de tandarts de zorg te betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot mag worden verwacht. De Rabobank dient dus te waken voor de belangen van de tandarts. De tandarts had in staat gesteld moeten worden om goed geïnformeerd te kunnen beslissen. De rechtbank is van oordeel dat, getoetst aan de omstandigheden in deze zaak, de Rabobank de tandarts in voldoende mate heeft gewezen op de dekkingssom van de brandverzekering. De rechtbank legt daarbij vooral de nadruk op enerzijds de aan de tandarts verstrekte stukken en anderzijds op de rol en de kennis en kunde van de tandarts zelf. Volgens de rechtbank volgt namelijk uit de

diverse stukken, zoals de polisvoorwaarden en de preventiescan, dat er voldoende informatie in staat over de dekkingssom. Zo staat in de polis voor het jaar 2013 dat het verzekerde bedrag exclusief btw is. En ook uit de in 2008 afgegeven polis en de preventiescan had de tandarts kunnen afleiden dat de herbouwwaarde vastgesteld is zonder rekening te houden met btw. Van de tandarts mocht worden verwacht dat hij de aan hem ter beschikking gestelde stukken ook daadwerkelijk leest. De rechtbank is van oordeel dat voor een verdergaande informatie- en waarschuwingplicht geen grond bestaat. De rechtbank plaatst dit in het licht van de positie die de tandarts bekleedt. Zo hecht de rechtbank waarde aan het feit dat de tandarts zelf ondernemer is en bestuurder is van een onderneming die vastgoed verhuurt. De Rabobank mocht van een dergelijke onderneming een zekere mate van professionaliteit verwachten. De wetenschap dat de verhuur van het winkelpand wel met btw belast is en de verhuur van de appartementen niet, lag vooral bij de tandarts. De Rabobank voerde het verweer dat het niet tot haar takenpakket en evenmin tot haar expertise behoort om te adviseren over wat de tandarts al dan niet aan btw kan aftrekken. De tandarts had daarvoor zijn eigen fiscalist en accountant. De rechtbank volgt de Rabobank in dit verweer. Volgens de rechtbank betreft dat vooral informatie die bij de onderneming zelf ligt.

De vordering van de tandarts jegens de Rabobank wordt dus afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.

